

Enhedspolitiets Gennemførelse i Danmark.

Ved Lov af 18. Maj 1937

om

Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v.

Den 1. April 1938 træder Loven af 18. Maj 1937 om
Politiets og Arrestvæsenets Ordning i Danmark i Kraft.

Ved denne Lov er det sidste men ogsaa det største Skridt
gjort med Henblik paa at gøre hele Politiet i Danmark til
et samlet Politi, til Statens Politi.

I en længere Aarrække har der været arbejdet paa at faa
en mere tidssvarende Ordning af Politiet i Danmark. Kom-
missioner har været nedsat i den Anledning, Lovforslag har
været udarbejdet, og under de førte Forhandlinger om
Spørgsmaalet har forskellige Synspunkter været fremdraget,
af hvilke nogle talte for, andre imod at foretage Ændring
i de bestaaende Tilstande. Blandt de sidste Synspunkter
har ikke mindst Hensynet til den økonomiske Side af Sa-
gen været gjort gældende, ligesom den Betragtning har været
fremført, at en Bibeholdelse af det kommunale Politi vilde
bidrage til Politiets nære Kontakt med den lokale Befolk-
ning, hvad man maatte anse for et stort Gode.

Nogen Enighed om Spørgsmaalets Løsning har der saa-
ledes ikke været, og det kan derfor ikke undre, om de
forskellige Synspunkter maatte sætte deres Præg paa Lov-
givningsarbejdet i Form af en stykkevis Lovgivning paa
dette Omraade. Nu bagefter, da man er naaet til Vejs Ende,
kan det forøvrigt godt siges, at det ikke har været til no-
gen større Skade, at Vejen har været tilbagelagt i Dagsrejser,
saaledes at man har kunnet høste de fornødne Erfaringer,
inden det næste Fremstød blev gjort, thi herved har Ud-
viklingen fra rent kommunale Politikorps til et samlet

Statspolitikorps faaet et mere jævnt Forløb, Overgangene er blevet mindre skarpe og Befolkningens Indstilling efterhaanden tilpasset Nutidens Opfattelse af, hvorledes Landets Politi bedst bør organiseres.

Indtil Aaret 1911 bestod Politiet her i Landet alene af de kommunale Politikorps, men ved Lov af 13. Maj 1911 om Oprettelse af et Statspoliti blev den første Grund lagt til Oprettelsen af et egentligt Politikorps for Statens Regning og fælles for hele Landet.

Aarsagen til Oprettelsen af Korpset, der kom til at bestaa af en Chef og 36 Mand, var særlig nogle i Tiden forinden begaaede alvorlige Forbrydelser, bl. a. en Række uopklarede formentlig paasatte Brande, og da man skønnede, at det til Bekæmpelse af disse Forbrydelser vilde være paa-krævet at have et særligt Politikorps af Politimænd, der ogsaa kunde staa i nøje Forbindelse med hinanden, hvorved bl. a. skabtes større Bevægelighed for Korpsets Dispositioner, blev Korpset oprettet.

Der var Tvivl om, hvorvidt der for dette Korps skulde være en Centralledelse (en Chef), eller om man skulde dele Statspolitiet i to Afdelinger, een for Jylland og een for Øerne, eller som det ogsaa blev foreslaaet, om man skulde stationere de enkelte Betjente i de forskellige Amter, og dér underlægge dem vedkommende Amtmand eller vedkommende Politimester, hvor Betjenten havde sin Station. Man enedes dog om at give Korpset én Leder, hvorved netop skabtes den Enhed i Ledelsen, som har været til stor Værdi for Korpset.

Dette Statspolitikorps' oprindelige og væsentlige Opgave var at yde Politiet udenfor København Hjælp til Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser samt yde Bistand til Oprettelse af Fred og Orden.

Det blev med andre Ord et særligt Opdagerkorps, der dels skulde samarbejde som Enhed under en fælles Chef og dels skulde samarbejde med de forskellige stedlige kommunale Politikorps udenfor København.

Visse Omstændigheder bevirkede imidlertid, at Korpsret hurtigt fik en yderligere og for hele Landet betydningsfuld Opgave, nemlig Fremmedtilsynet. Denne Udvidelse af Statspolitiets Opgaver fandt Sted i 1913 samtidig med en mindre Udvidelse af Styrken, idet Regeringen fandt, at Kontrollen med Udlændinges Indrejse og Ophold her i Landet fortrinsvis burde paahvile Statens Politi.

Da Retsplejeloven traadte i Kraft i Oktober 1919, skete en meget væsentlig Udvidelse, idet alt Opdagelsespoliti — herunder Opdagelsespolitiet i København — blev Statspoliti. Herved blev Enhedspolitets Stempel paatrykt det saare vigtige Felt: Kriminalpolitiet, idet det var Meningen, saaledes som det ogsaa kom til Orde i Rigsdagen, at Kriminalpolitiet skulde have en saa stærk Centralisation som muligt.

Korpsrets Opgave blev i Retsplejeloven angivet at være den at udføre de Politiet paahvilende Hverv indenfor den straffende Retsplejes Omraade i Overensstemmelse med den derom gældende Lovgivning og saaledes navnlig at foretage Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser. Desuden skulde det paahvile Statspolitiet at paase Overholdelsen af Loven om Tilsynet med fremmede og rejsende samt i det Omfang, hvori dets øvrige Virksomhed tilstedte det, at yde Bistand til Opretholdelse af Sikkerhed, Fred og Orden.

Styrken blev paa dette Tidspunkt fastsat til 1 Politichef, 6 Politiinspektører og 420 over- og underordnede Kriminalbetjente, men senere er Styrken igen blevet udvidet, bl. a. paa Grund af Sønderjyllands Genforening med Danmark, saaledes at Styrken nu tæller ialt 628 Politimænd i forskellige Grader.

I en Aarrække har Kriminalpolitiet og Fremmedpolitiet saaledes været Statspoliti, medens de Opgaver, der fortrinsvis bestod i Opretholdelsen af Sikkerhed, Fred og Orden og i Paaseen af Overholdelsen af Love og Vedtægter, paahvilede de kommunale Politikorps. Denne Adskillelse mellem et for hele Riget fælles Statspoliti og kommunalt Po-

liti, hvis Virksomhed falder indenfor de enkelte Politikredse, blev ogsaa opretholdt ved den sidste og til 1. April 1938 gældende Lov af 1928 om Politiets Ordning, om end Loven gav Udtryk for en nærmere Tilknytning mellem de to Arter af Politi samt tillagde Politimestrene mere Selvstændighed i Ledelsen af Politikredsens Politi.

Det skal dog i denne Forbindelse bemærkes, at de kommunale Politikorps paa væsentlige Punkter er undergivet Statens Kontrol. De er saaledes underordnet Justitsministeren og er undergivet Statens Bestemmelser med Hensyn til Personalets Antal, de almindelige Betingelser for Ansættelse og Uddannelse. Politiskolen er saaledes en for hele Landet fælles Statspolitiskole.

For Sønderjyllands Vedkommende skete der ved Genforeningen med Danmark i 1920 den ret betydningsfulde Undtagelse fra foranstaaende Ophbygning, at de Opgaver, som i det ganske Danmark varetoges af det kommunale Politi, blev paalagt et under Chefen for Statspolitiet sorterende af Staten lønnet Ordenspoliti, der saaledes i sin Start blev et Statspoliti og har været det siden.

Endelig kan der være Grund til at nævne, at der i Aaret 1926 blev oprettet et særligt Færdselspoliti, fælles for hele Landet men sorterende under Chefen for Statspolitiet og lønnet af Staten, altsaa et Færdselsstatspoliti.

Dets Opgave er særligt at føre Tilsyn med, at Færdselsreglerne overholdes, at uheldige Færdselsforhold (farlige Vejkryds og Jernbanecoverkørsler, mangelfulde Advarsels-tavler) rettes, at Lygtetvangen haandhæves, defekte Vogne kontrolleres m. m.

Senere har Færdselspolitiet af Justitsministeren faaet som yderligere Opgave at føre Tilsyn med Lastvognes Belastning og i det Omfang, det er gør ligt, at føre Tilsyn med, at der ikke sker Overtrædelser af Lukkeloven og Næringsloven rundt om i Landet.

Statens Færdselspolitets Personale er dog ikke fast ansat,

men honorarlønnet. Korpset bestaar i Øjeblikket af 1 Overbetjent og 11 Færdselsbetjente.

Saaledes har Udviklingen været fra et rent kommunalt Politi til et delvist Statspoliti, da Justitsministeren i Oktober 1936 i Rigsdagen forelagde det Lovforslag, som med visse ikke særlig principielle Ændringer skulde blive Loven om Politiets Ordning i Form af et for hele Riget fælles Politi lønnet af Staten.

I Bemærkningerne til dette Lovforslag er der henvist til tidligere Forelæggelse i Rigsdagen i Februar 1936 af et tilsvarende Forslag, som dog ikke naaede at blive færdigbehandlet, men som i sine Motiver giver en nærmere Redegørelse for, hvorfor man nu ønsker at gaa over til et for hele Riget fælles Politi lønnet af Staten.

I Bemærkningerne til Lovforslaget i Februar 1936 ses intet Steds anført, at det kommunale Politi ikke skulde have løst de Opgaver, der var paalagt dette Politi, paa fuldt ud tilfredsstillende Maade. Der har tværtimod paa forskellig Vis under Lovens Behandling været udtalt almindelig Tilfredshed med det kommunale Politis Arbejde og dets udmærkede Forhold til Befolkningen.

Naar man alligevel har ment, at Tiden var inde til nu at gøre alt Politi til Statspoliti, skyldtes det Ønsket om at ophæve den principielt uholdbare og praktisk uheldige Tvedeling af Politiet i et Statspoliti og kommunalt Politi, hvilket Ministeren ogsaa fremhævede i sin Forelæggelsestale.

I Motiverne omtales nærmere den Redegørelse af 1926, som Flertallet i den i 1925 nedsatte Politikommission afgav, og hvori Indførelsen af Enhedspoliti blev foreslaet.

Det anføres saaledes bl. a., at den moderne Samfundsudvikling i stadig stigende Grad har ført med sig, at Forhold, hvis Ordning i tidligere Tid overlodes til kommunale Vedtægter, nu ordnes af Staten ved Lov. Ogsaa paa Omraader, hvor det lokale Selvstyre stadig bestaar — saasom

ved Indførelse af Politivedtægter, Sundhedsvedtægter m.v. —, er det dog saaledes, at Staten, der skal sanktionere de paagældende Forskrifter, af Hensyn til det ønskelige i, at der over hele Landet gælder samme Regler, bestræber sig paa at faa disse Vedtægters Indhold gjort saa vidt muligt ensartet. Det er en naturlig Følge heraf, at Staten overtager Tilsynet med, at disse Forskrifter overholdes, og at altsaa Politivæsenets Ordning bliver en Statsopgave.

Det anføres endvidere, at en Ordning med et statsansat for hele Landet fælles Politi vil frembyde de bedste Garantier baade for, at de virkelig bedst egnede Personer ansættes i Politiet, og for, at der bliver tilstrækkelige Avancementsmuligheder for de bedst kvalificerede af de saaledes ansatte. Denne Ordning gør det derhos i større Grad end under den nuværende Ordning muligt at opnaa, at der til enhver Tid er en passende Politistyrke overalt i Landet, idet man dels vil kunne undgaa, at der paa enkelte Steder findes mere Politi end fornødent, og dels lettere vil kunne sørge for, at der ikke paa andre Steder er for lidt Politi. Fremdeles vil en Ordning som den foreslaaede bidrage til under urolige Forhold at give Politiet den fornødne Bevægelighed og Slagkraft. Der vil endelig ogsaa aabnes Mulighed for en bedre og mere ensartet Uddannelse og Udrustning af Politiet.

Man kommer endelig ind paa Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade Ledelsen af et Enhedspoliti skal tilrettelægges.

Herom har der nemlig indenfor den ovennævnte Politikommission af 1925 været forskellige Meninger, idet man baade har drøftet et Forslag om en Generaldirektør for hele Politiet direkte underlagt Justitsministeren og et Forslag om at henlægge Politiets Ledelse direkte under Justitsministeriet.

Justitsministeren har imidlertid ikke ment at kunne følge disse Forslag, og udtaler særlig med Hensyn til det sidste Forslag, at dette vil tillægge Ministeriet Opgaver, som van-

skeligt lader sig forene med den sædvanlige Organisation af Arbejdet i Ministeriet.

Man har paa den anden Side ment det nødvendigt under en eller anden Form at have en Centralstyrelse for en saa stor Etat, som Enhedspolitiet vil blive, og Justitsministeren har derfor foretrukket, at den Ordning, der nu i en Aarrække har været gældende for Ledelsen af Kriminalpolitiet, fremtidig overføres paa den centrale Ledelse af hele Landets Politi.

Af Lovens enkelte Paragraffer skal her nævnes de vigtigste, idet jeg dog i denne Forbindelse skal indskyde den Bemærkning, at Loven skal forstås som et Udsnit af Retsplejeloven og skal erstatte det tidligere tilsvarende Udsnit.

Ifølge Lovens § 109 er Justitsministeren Politiets øverste Foresatte og udøver sin Beføjelse gennem Rigspolitechefen, Politidirektøren og Politimestrene.

Politiets Opgave er at opretholde Sikkerhed, Fred og Orden, at paase Overholdelsen af Love og Vedtægter samt at foretage det fornødne til Forhindring af Forbrydelser og til Efterforskning og Forfølgning af saadanne (§ 113).

Politiets Virksomhed udøves af et for hele Riget fælles Politikorps under en Rigspolitechef (§ 109). Af Politiets Tjenestemænd kan et vist ved Normeringslov bestemt Antal efter Ansøgning udtages af Rigspolitechefen til navnlig at udføre de Politiet paahvilende Hverv med Hensyn til Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser, ligesom Rigspolitechefen efter nærmere af Justitsministeren fastsatte Regler kan udtage et ved Normeringslov bestemt Antal Tjenestemænd til navnlig at gøre Tjeneste i andre civile Afdelinger (§ 113).

Riget deles i 72 Politikredse, hvoraf København udgør en Politikreds (§ 108). Politidirektøren i København og Politimestrene har den selvstændige Ledelse af Kredsens Politi samt Ansvaret for Udførelsen af det Politiet paahvilende Arbejde (§ 114).

Denne Bestemmelse om Politimestrenes selvstændige Ledelse svarer til den nugældende Bestemmelse i Loven af 1928 om Politiets Ordning. Det har været gjort gældende, at Rigspolitichefen i Forhold til Politimestrene burde have en større Myndighed, og at han faktisk burde have den overste Ledelse. Man er imidlertid blevet staaende ved den nuværende Ordning med Hensyn til Politimestrenes Kompetence, men den nye Lov har dog yderligere den Bestemmelse i samme § 114, at der af Rigspolitichefen kan gives nærmere Bestemmelse med Hensyn til den almindelige Tilrettelæggelse af det Politiet paahvilende Arbejde i Politikredsene, en Bestemmelse, der skal forstås som en naturlig Følge af den Overledelse af Politiet, som er tillagt Rigspolitichefen.

Ligeledes siger § 114, at i Tilfælde, hvor en Politiumdersøgelse eller anden politimæssig Opgave nødvendiggør et Samarbejde mellem flere Politikredse eller kræver særlige Forholdsregler, kan Rigspolitichefen efter Forhandling med vedkommende Politimestre træffe de Foranstaltninger, som maatte findes paakrævet. Justitsministeren fastsætter de nærmere Regler herom.

Dette er en ny Bestemmelse, idet der ikke i nugældende Lov findes nærmere Forskrifter med Hensyn til det Samarbejde mellem Politikredsene, der nødvendigvis maa finde Sted i saadanne Tilfælde. Samarbejdet har hidtil i det væsentlige beroet paa Aftaler mellem Politimestrene i de enkelte Tilfælde, hvor der viste sig Trang til et Samarbejde.

Det fremgaar af Lovens Motiver, at man ikke har fundet denne Tilstand tilfredsstillende, og man har ment, at der tiltrænges visse Forskrifter, saaledes at en Samvirken virkelig finder Sted i alle de Tilfælde, hvor der er Trang dertil. Særlig har man anset det for paakrævet, at Rigspolitichefen med Hensyn til Sager, der er af Interesse udover den enkelte Politikreds' Omraade, og Sager angaaende alvorlige Forbrydelser bliver det Organ, som drager Omsorg for, at der sættes ind paa den hurtigste og mest effektive Maade

for derved at undgaa, at en Forbrydelse muligt sinkes i sin Opklaring eller eventuelt ikke opklares, fordi det nødvendige Samarbejde ikke har fundet Sted straks.

Endelig bestemmer § 114, 3. Stk., at Justitsministeren, hvor en politimæssig Opgave er af særlig Beskaffenhed og det findes ønskeligt at træffe særlige Bestemmelser med Hensyn til Sagens Ledelse, kan bemyndige Politidirektøren, en enkelt Politimester eller en anden Tjenestemand indenfor Politiet til alene at overtage Ledelsen af og Ansvar for Gennemførelsen af den paagældende Opgave. Om den paagældendes Forhold til det stedlige Politi træffer Justitsministeren nærmere Bestemmelse. Ogsaa dette er en ny Bestemmelse.

Som særlige Opgaver under Rigspolitechefen er ifølge § 109 henlagt:

1. Indstillinger om Ansættelser og Forfremmelser, Fordeling og Omflytning indenfor Politikorpset. Forinden Forflyttelse sker, skal dog vedkommende Politimesters (Politidirektørens) og vedkommende Tjenestemands Erklæring indhentes.

Ved denne Bestemmelse om Ansættelse af Politiets Tjenestemænd vises tydeligst den nye Ordning med et statsansat Politi. Man forlader herved den hidtil gældende Ordning, hvorefter Tjenestemændene i de kommunale Politioordenskorps ansættes af de kommunale Raad efter Indstilling af de stedlige Politimestre. Man har ment det rigtigst, at Politiet er saa lidet afhængigt af de stedlige Forhold som muligt, og man har ment, at man ved den nye Ordning vilde faa de bedste Garantier for, at de virkelig bedst egnede Personer ansættes i Politiet. Selvom Politiets Ansættelse saaledes bliver en Statsopgave, skulde dog ikke derved den Kontakt med Befolkningen, som fra alle Sider erkendes som saare vigtig, mistes.

2. Disciplinære Sager angaaende Politiets Personale forsaavidt disse Sager ikke af Politimestrene (Politidirektøren)

afgøres med Advarsel, Irettesættelse eller Bøde paa 10 Kr. eller derunder.

3. Politiets Regnskabsvæsen, derunder dog ikke Politikontorerne Regnskaber, Anskaffelse og Forvaltning af Politiets Udrustning samt Tilsyn med dets Ejendele.

4. Overtilsyn med Politiskolen.

Politiskolen har som nævnt tidligere i en Aarrække været Statens. Om Skolens Uddannelse af de unge Betjente og om den videre Uddannelse af Politiets Tjenestemænd vil der af Justitsministeren ifølge § 112 blive fastsat nærmere Bestemmelser.

5. Det over hele Landet virkende, særlige Færdselspolitikorps.

Om dette Færdselspoliti, som er omtalt ovenfor, har der hidtil hverken i Politiloven eller i andre Love været givet nærmere Forskrifter, men man har ment det rigtigst, at dette Politi, som, siden det administrativt blev oprettet i 1926, har været underlagt Chefen for Statspolitiet, fremdeles blev underlagt en Centralledelse, Rigspolitichefen.

6. Politiets Efterretningsvæsen, derunder Udgivelse af Danske Politi Efterretninger, Centralregistraturen, Centralbureauet for Forbryderes Identificering og Laboratoriet for Foretagelse af tekniske Undersøgelser i Politiojemed.

Denne Bestemmelse findes i det store og hele allerede i den nugældende Lov af 1928.

7. Tilrettelæggelse af Fremmedtilsynet og Gennemførelse af de herhen hørende Bestemmelser.

I Loven af 1928 fandtes allerede Bestemmelse om, at Fremmedtilsynet henlægges under Chefen for Statspolitiet. Man har altsaa kun fortsat den hidtil anlagte Linie at centralisere Fremmedtilsynet for derved at sikre dets ensartede Gennemførelse og Effektivitet.

Til Bistand for Rigspolitichefen ansættes en Vicepolitichef, en Forstander ved Statens Politiskole, et ved Normeringslov fastsat Antal Politiinspektører og Politikommissærer.

Til Bistand for Politidirektøren, der forestaar Københavns

Politikreds, ansættes et ved Normeringslov fastsat Antal Poliinspektorer, Poliadvokater og Politikommissærer. En af Poliinspektorerne samt Poliadvokaterne varelager efter Politidirektørens nærmere Bestemmelse Politiets Virksomhed ved Efterforskning, Forfølgning og Paatale af Straffesager.

Til Bistand for Politimestrene ansættes i hver Politikreds som Regel mindst 1 Politifuldmægtig. Politifuldmægtigens særlige Tjenestoomraade er Bistand ved Paatale af Straffesager og ved Ledelsen af det Politiet og Politikontoret paa hvilende Arbejde, men fastsættes iøvrigt af vedkommende Politimester. I Politimesterens Fraværelse har Politifuldmægtigen den overste Ledelse af Politiet.

I større Politikredse kan der efter Justitsministerens Bestemmelse ansættes en eller flere Politikommissærer.

Politiets Størrelse og Fordeling i Grader fastsættes ved Normeringslov (§ 109), og Tjenestegraderne indenfor Politiet er foruden de allerede nævnte: Betjente, Inspektionsbetjente (dog kun i Ordenspolitiet), Overbetjente, Poliassistenter af 2. Grad, Poliassistenter af 1. Grad.

Korpset er foreløbig anslaaet til ca. 3200 Polititjenestemand, heraf 628 i Kriminalpolitiet. Ved disse Tal vil man dog sikkert ikke kunne blive staaende. De Opgaver, Samfundet paalægger Politiet, maa man vente vil kræve en gradvis Forøgelse i Aarenes Løb, men Overblikket over, hvor Forøgelsen tiltrænges, vil dog blive langt lettere under den nye Enhedspolitiordning.

Betingelserne for Ansættelse i Politiets Tjeneste er anført ifølge § 112: Man skal være uberygtet og vederhæftig. At man skal have dansk Indfødsret, er ikke udtrykkelig nævnt, men maa anses for givet.

Politibetjentene skal ved deres Ansættelse være over 25 Aar og maa som Regel ikke være over 35 Aar. Forinden Ansættelsen skal de som Regel have gennemgaaet et af Justitsministeren anordnet Kursus og bestaaet en dertil knyttet Prøve.

For at kunne beskikkes som Politikommissær skal ved-

kommende som Regel have gjort Tjeneste gennem alle de forudgaaende Grader.

For at kunne blive ansat som Politimester skal man som Regel i 3 Aar have haft Ansættelse som Politifuldmægtig eller i anden overordnet Stilling i et større Politikorps.

Juridisk Embedseksamen kræves til Stillingerne som Rigspolitichef, Politidirektør, Vicepolitichef, Politimester, Politiinspektør, Politiadvokat og Politifuldmægtig.

Ifølge § 113 træffer Justitsministeren nærmere Bestemmelse om Politiets Uniformering og Udrustning. Det er selvfølgelig Meningens nu at gennemføre ensartet Uniform for hele Politistyrken og give nærmere Regler for, i hvilket Omfang og til hvilken Tjeneste Uniformen skal bæres.

Anskaffelse og Forvaltning af Politiets Udrustning, herunder Uniformer, bliver forøvrigt en af Rigspolitichefens Opgaver, og Staten overtager ved Lovens Ikrafttræden Udgifterne ved Politiets Uniformering og øvrige Udrustning.

Ifølge § 115 kan der i hver Politikreds oprettes Politiraad.

Politiraadene sammensættes af Politirepræsentanter og Medlemmer valgte af de kommunale Raad (By- og Amsraad og i København Magistrat og Borgerrepræsentation). Udenfor København er Politimestrene Formænd, i København Politidirektøren.

Politiraadene kan fortrinsvis fremkomme med Forslag angaaende Politikredsens almindelige Politiforhold og Tjenestens Udførelse.

Denne Bestemmelse om Oprettelse af Politiraad er ikke ny. Den fandtes allerede i de tidligere Love om Politiets Ordning, og man har trods Indførelsen af Statspoliti for hele Landet ment at burde bevare Adgangen til at oprette Politiraad i samme Omfang som tidligere, da de kommunale Politikorps bestod. Nærmere Regler om Raadenes Virksomhed kan gives af Justitsministeren.

Iøvrigt indeholder den nye Politilov adskillige Bestemmelser af økonomisk Art bl. a. vedrørende de nuværende kommunale Polititjenestemænds Overgang til Statspolitiet.

Disse Bestemmelser er ikke alene af største Vigtighed for den enkelte Politimand men ogsaa for hele Korpset, idet et tilfredsstillende Forløb af den saare vanskelige Overgangstid og en lykkelig Gennemførelse af Loven og de administrative Bestemmelser, som Loven vil medføre, vil være meget væsentlige Betingelser for Enhedspolitiets Sukces.

Alle, som har Interesse for Politiets Gerning og samfundsnyttige Betydning, maa haabe, at det maa lykkes at føre Enhedspoliti-loven ud i Livet paa den for det danske Samfund bedste Maade.

E. Thune Jacobsen.